

سینا - سینا

سُورَةُ

رَوْنَاهُ كَوَسْتُور
سُولُور

چھ پوسہ مالی مالہ شوبان ڈالہ ماران گرتھ
 مس سالہ پری پری باغ اترہ پو شوبان شوبان روز
 کاشتر پری پری پری پری پری پری پری پری پری
 ورتھ کاشتر پری پری پری پری پری پری پری پری پری
 ای متانی

★ پو چیس مہوں کشپر اکیدھی پری پری پری مالی امدادک سُکرانہ
 کران لیس امداد مہوں اکیدھی پری کتاب چھاپس کیت دیت -
 کو ستور

سینه اوس شاید ۱۹۳۹ عیسوی ز کمر تمام اوس آکس مقامی بفتت و اوس
منش لایو حکمت ز برگاه میوزس کاتر زبانی نشد و سه چرخه یس نزد منش و اوس
بدیه کو ستور تهاون - سینه میله که طنجیه کیتیم در می نزد منش و گناخته کو ستور سینه
یه تخلص و چه - مینه پیویر عینر کول و اوقه یاد -

رو گناخته کو ستورس چه واکسه که میانه پیویر سینه تلولی - توله
چه یک پشته شایری منشر کلا سکی اندازس را چه را و ک کران - مگر آه
سینه میله حکمت از من تر این کران کن منشر کمر منشر - سیم چه داره تر
سینه تر آه تهاون لایو تهاون قایل - آمیک تلولی تهاون چه پیویرس کلاخس
منش شایه شایه میلان - یه کته چه یمن پشته پیویر سینه داریا من
کمر بند شایه این نشه بیون کوران -

پهشده کلاچ یه گو دچ سو مین چه کاتر زبانی سه
بر ترانه کران سینه زو داره تهاون شام اندام سیکو و نته - هر گاه تهاون
شاپر تهاون ادیب ای حبه ستور آه زبانی در دل لاکه، تهاون کیا
گو ویر تهاون چه پیویر - مینه چه لایو تهاون تهاون ز کو ستور عینر
آه تهاون کزن شایه سو تهاون لایو سیم آمیک حق چه -

امین کابل

نیکو، اگر تهاون

طراز

مجلس

و گناه که گناه

مصنف :-

در تشریح امر

مول :-

۵۰۰ پانصد

چاپ :-

بر ترویج دانش

کتابت :-

چاپخانه :-

حقوق :-

تاریخ :-

کتاب سنگ

و گناه که گناه

مطبوعه علمی پرستش پور - نون ۱۳۴۴

قصیدہ

نمبر شمار

صفحہ

- دا گودشت
۱. ۱۰۰
۲. ۱۰۱
۳. ۱۰۲
۴. ۱۰۳
۵. ۱۰۴
۶. ۱۰۵
۷. ۱۰۶
۸. ۱۰۷
۹. ۱۰۸
۱۰. ۱۰۹
۱۱. ۱۱۰
۱۲. ۱۱۱
۱۳. ۱۱۲
۱۴. ۱۱۳
۱۵. ۱۱۴
۱۶. ۱۱۵
۱۷. ۱۱۶
۱۸. ۱۱۷
۱۹. ۱۱۸
۲۰. ۱۱۹
۲۱. ۱۲۰
۲۲. ۱۲۱
۲۳. ۱۲۲
۲۴. ۱۲۳
۲۵. ۱۲۴
۲۶. ۱۲۵
۲۷. ۱۲۶
۲۸. ۱۲۷
۲۹. ۱۲۸
۳۰. ۱۲۹
۳۱. ۱۳۰
۳۲. ۱۳۱
۳۳. ۱۳۲
۳۴. ۱۳۳
۳۵. ۱۳۴
۳۶. ۱۳۵
۳۷. ۱۳۶
۳۸. ۱۳۷
۳۹. ۱۳۸
۴۰. ۱۳۹
۴۱. ۱۴۰
۴۲. ۱۴۱
۴۳. ۱۴۲
۴۴. ۱۴۳
۴۵. ۱۴۴
۴۶. ۱۴۵
۴۷. ۱۴۶
۴۸. ۱۴۷
۴۹. ۱۴۸
۵۰. ۱۴۹
۵۱. ۱۵۰
۵۲. ۱۵۱
۵۳. ۱۵۲
۵۴. ۱۵۳
۵۵. ۱۵۴
۵۶. ۱۵۵
۵۷. ۱۵۶
۵۸. ۱۵۷
۵۹. ۱۵۸
۶۰. ۱۵۹
۶۱. ۱۶۰
۶۲. ۱۶۱
۶۳. ۱۶۲
۶۴. ۱۶۳
۶۵. ۱۶۴
۶۶. ۱۶۵
۶۷. ۱۶۶
۶۸. ۱۶۷
۶۹. ۱۶۸
۷۰. ۱۶۹
۷۱. ۱۷۰
۷۲. ۱۷۱
۷۳. ۱۷۲
۷۴. ۱۷۳
۷۵. ۱۷۴
۷۶. ۱۷۵
۷۷. ۱۷۶
۷۸. ۱۷۷
۷۹. ۱۷۸
۸۰. ۱۷۹
۸۱. ۱۸۰
۸۲. ۱۸۱
۸۳. ۱۸۲
۸۴. ۱۸۳
۸۵. ۱۸۴
۸۶. ۱۸۵
۸۷. ۱۸۶
۸۸. ۱۸۷
۸۹. ۱۸۸
۹۰. ۱۸۹
۹۱. ۱۹۰
۹۲. ۱۹۱
۹۳. ۱۹۲
۹۴. ۱۹۳
۹۵. ۱۹۴
۹۶. ۱۹۵
۹۷. ۱۹۶
۹۸. ۱۹۷
۹۹. ۱۹۸
۱۰۰. ۱۹۹

۱۷	شده و نشه بر روی ببار آمدت زده و نشه ششترش	۴۵
۱۸	میون آنو شتره میون بورت و براسه لویج و دل بکار	۴۹
۱۹	دعایه لش میون شتره میون دلبر و براسه لویج و دل بکار	۵۰
۲۰	میون آنو بیا و ساقی میون شتره میون گوزده اسه ارا سن	۵۲
۲۱	ساقی ز شتره میون آنو ملون میون شتره و ارا	۵۲
۲۲	بیشتر از میون شتره و نگه کیه آیشترین آریه	۵۷
۲۳	لویج مؤثر ز لویج آیشترین ملو ارا کیه	۵۸
۲۴	شتره میون شتره میون شتره میون شتره میون شتره	۶۱
۲۵	لویج مؤثر ز لویج آیشترین ملو ارا کیه	۶۲
۲۶	بار لویج مؤثر ز لویج آیشترین ملو ارا کیه	۶۶

لظلم

بیشتر	ناو	صفه	بیشتر	ناو	صفه
۲۷	کیشتره و لویج	۱۱	۳۷	لویج	۶۳
۲۸	مهراتان کاندھی	۱۸	۳۸	آرامان	۵۹
۲۹	آرامان	۲۲	۳۹	شتره میون	۶۷
۳۰	صعجن شتره	۲۸	۴۰	بیشتره میون	۶۸
۳۱	رشته کول	۳۲	۴۱	بیشتره میون	۶۹
۳۲	زورده کاشش شتره	۳۶	۴۲	کیشتره شتره	۷۱
۳۳	ووه لویج	۴۲			
۳۴	لویج کجار	۴۷			
۳۵	کنداد	۵۱			
۳۶	نیشتره	۵۵			

کودت

واریاہ وقتا گوئے پو پنے من ارمان تو بہ بڑو نہہ کنہ پیش کرنگ خیال۔
مگر مالی حال تو دیت نہ مئے دلستام اجازت۔ آہ وہ کہہ ہیچ نہ مئے پنے کتاب
آنو کہ بڑو نہہ چھاپو تھ۔

میان شاپری گئے عشقیہ غزلو پیٹ لگ لگ ز ساس بکری شروع
او مینے دو من سید مئے اکس عشق شری مکن لال مچو نہ ڈریہ مچوم
جناب ابن حنّالی صالیں سستی تعارف ہو کر میان غزلن تصبیح تہ
لیو کھک میانس ناوس اھ تقریض لیں کینترن غزلن سستی ”الشار“
تاو کتاب مئنر چھاپ سید۔ امہ پتہ روڈ میان شار اخبارن تر رسالن مئنر
چھپان۔ سستی چھاپ مین کینترن رفیق سستی رتھ ”وزیر“ ناو اھ لوکٹ
کتاب۔ مگر کانہ جان کتاباہ آہنے ولستام سہ چھاپہ پتہ مئنر صرف میونس
لیو کلام آہہ ہے۔ از کر مئے کوشش زبہ دمہ لایہ من خیالن الگ چھاپ
تہ بازس مئنر تہ آدھ سہہ لاسام جن کھن مئنر یکہ میان خیالن کھ وودن
پنے نس خیالیں یا کانہ کھ کر قس چھپہ کانہ ناکارہ و نان۔ اگر جعالوہ خاموروس چھپہ
کانہ اکھا تہ۔ ووزر جے یہ کتاب ”مس مؤدّر“ تہ مئنر اکھن مئنر تو سہ تر لون
تہ تو سہ یکو جان پاٹھ کانہ رائے قائم کر تھ۔

”مس مؤدّر“ تہ کر تھ پو میانور فقیو پادو تھ چھاپ دس مئنر کنہ تر رگو
مئے حوالہ کیو بد دیت تہ چھپس تہند جدہ کھو تہ تہر و شکر گزار۔ تہ چھپس شری بقونانہ
سایکہ سند تہ شکر گزار تہر کو مئے مئے کتاب بند رسم خطیر نس مئنر سٹھا اھ روٹ۔ تہ
جولائی ۱۹۷۰ع۔

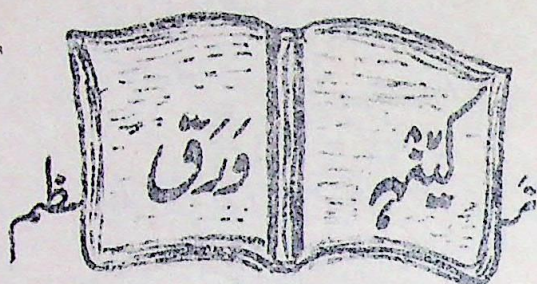
غزل

یس نہ پھر ہو لول بوون آبخار س وڈی زکیاہ
 یاری یس زن دیت نہ جگر س تھہ قرار س وڈی زکیاہ
 لچ بھلے بادام وارن ناگہ رادن جوش آو
 بے قرار تے آسب بھیل تو ہمار س وڈی زکیاہ
 کاروے سبہ در اس مافس موختہ چھو کریم ترہ پار
 واو صجک گزائے دتہ گو موختہ ہارس وڈی زکیاہ
 شوق یاون گل پے شبنم لالہ زارن شہر بھلے
 پوشہ یس کیترن گرین تھہ سبز زائس وڈی زکیاہ
 لچ بھین اتھ کتھ مینہ لوچ کچ گیم زلو باو کیاہ
 یچو مینہ سپر س فاش کور تس جو دگار س وڈی زکیاہ
 یاو نکو دودہ بلی گند آرم باد نکہ دودہ نہ گوش کورم
 سوختہ واوس دار ترہ براویم تہ ہارس وڈی زکیاہ
 شراونک توت تاو ترو لم اذیت طس بونہ تل
 زول یچو اندری جگر تھہ لولہ نارس وڈی زکیاہ
 مینا زلو باو سپس کپڑ دھپ دل تھوون برکھاو
 لولہ کس سپر س اگر تے دوت یارس وڈی زکیاہ

از نام و حجم کتبی نوا کتبی عالی رنگ
 و لای زار کتبی زیاده گوشت کتبی عالی عنایت
 کتیه کتیه کورم و چه پانز با پتیه یاد رتھا پاد
 آتیه بدله میو لیم چون نجر چالی عنایت
 مس کتاسی آتیه مشتر تیه پتیه باغ نمین چون
 کتیه کتیه دوه کتیه لیسر چالی عنایت

پر کتیه کتیه دل حیه کورم کتیه سمندر
 کتیه کتیه گوان میون کتیه چالی عنایت

از خیالون مفسر بیفته سبیلہ شیر تمام
 زبگانی ہندی ورق پھری سوت مہ سام
 یاد پتہ ہم یا ونگو دودہ وعدہ حوان
 لوشہ لوار بن ہند کھولن کھوشہ دل
 وگنہ ونہ ون بالہ پیٹھ کھو زونہ گاش
 البشارک سوز مستی ہند صدا
 سوختہ کالیک واو میو در زندگی
 زندگی پراوم کلم از نو و قلم
 زن تہ لیکن اوس کیتنہ مہ تہ چانہ برانتر
 اکھ خطا
 احوال دل
 درد جگر
 بل ہوس کدہ لوگمت از
 کور کن چھ کل گیتنہ
 (جاری)

ہر دہری از شوق یاؤن کیا زگو
 ہاڑی ساٹھا ہاڑی تاؤن زراج تال
 از تریہ ماچھے یاد ساٹھا تریختہ پیوان
 میانہ رؤس سیدل اوس کھین چین تام نشان
 بیلکن شہد پوشہ زوان شہد لہون
 سوز سورے اوس باسان تریہے ریون
 از تریہ تم مارا زراٹھ کتہ یاد بچھے
 راو راو پتہ پیم تریہ مہوتے ناو پتہ
 از ڈنگ پیموش باپنج زنگہ ول
 سوٹہ کالنگ داو صچک لون پرگاش
 زانہ تہ ماریہ ستر میانہ رایہ چھی
 مینون گنراں کتہ تہ میانہ ہش کران
 او تہ کتہ باسی خیر کتہ بیٹھ سو رکہ
 از تریہ لو بہمت میانہ سستی بید مقام
 از تریہ ریہے ریہے بیٹھ چھس وہ پر
 بلو چھ وہ تان از خیال منتر خیال
 ونہ کس کس وار کیاہ مطلب چھ کیاہ
 بلو انم زلو وچھتہ قلمس تریہ از

علی کو رسم کا کد تباہ و کھ ضایع علی
 جانہ و ارادہ دل چھ لایان و ف سہا
 علی ہران و ب د ب گزہان تہزی دس
 کاشہ اکھاہ چھینہ و عیدہ پے مالش اندر
 یو یہ کھو تھو کھو تھو گو ڈاکر کھو تھو

غزل

شدرس منہ زینہ بے پرواے
 کرکھا تلو تلو بلی تلو منیاے
 سوت سوت پوت پوت ہنس دیر منہ زینہ گرواے
 کس باونہ تس چہس منیاے

ہم کو گشت نا پنے نے جاے
 میو چہو رختہ میون بے پرواے
 ترہو پیہ کر کیا دتام ڈیچھم ترھاے
 لچ پنے میہ کون و ترہو ترھاے

انہ گوت باسان پنے نے جاے
 گشت نا ہم گشتہ میو ستر ماے
 عتر ترہو پتر ترہو پتر ترہو سن دیر کاہے داے
 بیلے تلنم کیا دتام نہ منیاے
 ہم کو تر پنے نے مو کلن پاے
 میو دوپاے کیا دیر کاہے راے

اَرمٰنِ اَز لُجّ بِیہِ رَاے
 گزہ گزہ دِلِ بِہِ ہِرے آے
 کوستواریں وَن کر کا تہہ پاے
 وہ ہنر کس دَا دِس لکھ پینہ گزائے

بایاره چه اندریم دادی گنجی میه چه شاید منزل دور متیو
 یم ماوس لگوئی از دوس یه چه و نیاه کوتاه کور متیو
 تریه تر قها و نه منکل ناره برقه میه تر لوله حقو دم سامانه شریقه
 به چه عالم عالم چون فقط یه چه لیه توت ول برور متیو
 میله اکه اکه پختور اکه یانه دیم تیله شاطس منتر گلزار تینو
 تریه تر ریمه میه و نه وون گلزار اس میه تر موسن گزیه نه سوریه
 یم داو کفایه گزایه و تحت یقه ناره چه کلاه امانته و لیش
 لکه سدرس کچه کز تار متیو کچه ربه و فنی یم ته کور متیو
 و چه میانه جگر کر کر مهر او یه چه جگر چ زیمه لیس دایه عطف
 یو دزی دزی حقو و لوله پتیر کهنه کچه کیت کس و نه کور متیو
 یه چه ساده قیامت و عده پیرن یه چه باره قیامت دور شران
 امه تریه چه زخمی دل سپدان زخمی چه گزها ناسور متیو
 گزیه داو تیس و نه کزیه خیره میه چه شری شیه از شهاب گوشت
 به به محو سوز بر نه تر حاله و چا به به و چه سباز انهر کنه دور متیو

مَدِّهٔ قَهْوَتِهٔ خَالِنِ فَاشِ كُرْتِهٔ مَدِّهٔ قَهْوَتِهٔ دَوَمِدِنِ نَاشِ كُرْتِهٔ
اَمِدِ رَايِهٔ چِهٔ زَنگَنگِ سَايِهٔ دِلَانِ كُمِهٔ رَايِهٔ پُوَنِبَرْتَلِهٔ دِلَوَزِهٔ مَقِيئُو
بِهٔ چِهٔ پُوَنِبَرْتَلِهٔ كُرِي شَمِهَسِ كَتِهٔ بِهٔ چِهٔ بِلِيلِ يَكِي قَهْوِ پُوَشَنِ لِهٔ
بِهٔ چِهٔ لَوَهٔ نِهَوْتِ پَرْتِيَهٔ وَنِ گِيَتِ كِهْوَانِ يِهٔ چِهٔ وَنِهٔ وَنِ اَزِ كُوَرِ كِهْوَانِ

ستره کافیه نه شوه طوم خار گانده
 ته اتمک ته لوک پرستار گانده
 لیسه ناره بو شوره و دهر و دهر
 کتین بکین شنه و لدار گانده
 دلس دوه لهر چو لرت نه پویش لوک
 دنگ نوو قرارا ته گلزار گانده
 بیتن یته غرضمند ز مانس اندر بو
 بهتر بیتن سته ته شیبچار گانده
 سه راتک پرز لون نرنگ تارکها پیو
 گیس گاشیران گاشه مینار گانده
 دلس گزله دلی ز نه تیزانه متوشن
 فضا اوس لوک ماه دار گانده
 عی آدمین آچوس ستره هولا
 زمانک سه رهبر ته سه لار گانده
 تر چین بیله که ایتیه لارک صلا ده
 ته بو غارتک ناز بردار گانده
 قرآنس ته گیتایه عتره کوی کوی
 دیوان بو ستره خایه و ستار گانده

میلہ ترہا گیم بڑو تھی کو تہ دس دسے کا ترہا میلہ دیراے گیم
 ہم ترہا یہ میہ اسم راے سنیو اہ ترہا یہ میہ دل بینا رچھنا
 میہ رچھتہ اچھن تل کروٹھ منھے میہ ترہا یہ ترہا کہ نالہ میہ
 وچہ کوستور کیر رڑون تہ کپلر نہتہ گپوون جانا وارچھنا

مغل

از وچھم تھر پیچھ گولہ لیس نو ہارس چانہ برائتر
 از وچھم دیکس قرارس تے امارس چانہ برائتر
 از گواہی دہ دین میہ جھے ترہا شاید مینون سترہ
 از جھے سے دودھ وعدہ اقرارک بہ پیارس چانہ برائتر
 از تر پکھنا تے کرکھنا پراڈی یا کھن آگوا
 لولہ چشمو دار بری وچھنا نظارس چانہ برائتر
 یہ میہ زخمی دل جھے اہ عین یہ میہ چشمو اوش وسان
 لوچی سچھ آس وفتس توتہ پراس چانہ برائتر
 گویہ گو بیچھ کن کروکینا از جھے وفتس لی گو مت
 توتہ رت کا پچھت دعا کرہ دوستدارس چانہ برائتر

کھدیو تہ چھو کچھ تہ تام و جیتو تو تہ لار ان بل ہوس
 سوز و ایکھ گلستان سنیز ارس چانہ بڑا نثر
 نرج سہ سدرس کن دوان کول پان طاسان برخان
 بڑو نٹھ رو زتھ سوز گیتھ آلتا ارس چانہ بڑا نثر
 ان اگر بر جیتھ پھول گل سنیز ارن واش کوٹ
 چون روئے و جیتھس پر نیرے شالہ ارس چانہ بڑا نثر
 اکھ تھام چھم حال و نہ ہے رنگ عالم کیاہ سید
 از و چھان چھس پانہ کو ستور جانہ و ارس چانہ بڑا نثر

سید شہید شہید شہید شہید

آہِ مجاہد

آسمانِ تام و دار و دیو ستری کزین آئینہ وانیہ وخت
 آفتابن دُجی تپس تھو کزیکہ لایان دلبو
 پوشہ لور پو مو آتہ اوش زن ہو رشیادام بوز بچہ
 از گولا سو سہ یومت غم رشتہ داغ جگر
 از روان شری تام یارس یار کارس رشتہ س
 اہنگس آس دیوتاہیں لولہ بندرس دلیرس
 از چہ بھارت مانع کس ناہنگس جگر کھا تپس روان
 دود شریخہ وچھہ چھہ چھہ چھہ چھہ چھہ چھہ
 لیس رو چھن سپنسی اندر دھک دادر ترا لہ صبح و شام
 وئی دیوان ونبہ پوشہ لورین سبز نادان اندر
 کتہ تہ مائیوئے جوان لال نون شیرم نہیر
 تار کو شیاہو مہ وئی تو کور کو اچھہ گاش ستون
 ہاے گنگا ونبہ نیو مہن کور مہوئے لال از
 چہ بہالا دور نظرہ کر تہ وچھن کور گو

سوخته و او از تپه پیکنا زهارتن دلدار میون
 از منیه جیم زهر کوه چه تو رو شسته گوم ترا و تله لال میون
 کانه آنهس نایوری منیه و تله گوم کوت زخمی کره
 آقا بولگا ش پنهان تله خاورالتس دو پور ده اس
 میون دلسر جیمی منیه رو شسته دور کوت تاسنه دوان
 بار و تله تس پیم به لور کن لور شاید پیم پیم
 تس چه نزاران تاسنه اندرا بھارتکو از نو جوان
 تس چه نیکمن و اول نزاران تس چه نزاران جان و
 تس چه نزاران سار ز گشتکی لول سخته نزاران زره پاری
 تس چه حامی امنه شاشی بای چارک و تله و جهان
 جانوار و بول بایگه سخته تله لایان کره تس
 چه س و ز تو کور گو کور نیوسه برم دتله باغی منتری
 غم دین لور کن چه تله سخته تیوت کوتاه و و و و و
 و تله کتبه به لوت یارس لول و تله منس ز لول و

گنگرے راے گیم گاتھائے گیم
 مہ تیرے راے گیم یہ چھ یار سنین
 ولہو یاو مہ دل حصہ ہوشدارم
 ویتہ راویہ کوتاہ نار بین

مہ آئے ہرن پتھ سمنار
 یگر غم مہ دیم الوہوت سٹھاہ
 مہ تیرے ویشم کوتاہ کور مہ حکم
 یہ چھ یار پتھ سمنار بین

اشہ وان تر چھل دامانہ بین
 رتہ داوی جگر کر پانہ متیو
 یہ چھ کڑوٹھ سٹھ یہ چھ ویتراون
 یہ چھ گرد لورت شہار بین

مہ چھ شہاد علی آسان سنین
 یہ چھ نظرن نظرن ہنر گر انکل
 یہ چھ زہور دل پتھ سمنار
 ویتہ وان تر چھ چھ یار بین

مینہ تہ وون نہ ولسا مہ تہ مینس
 مینہ تہ کور نہ مینس از تام مگر
 یہ چہ آویل بلکل آویل دل
 یہ تہ ترالہ کوتا مہ بار مینس
 رتہ داوی چہ مگر کو از تا مہ
 مینہ تہ وائہ تر ارا ما وچہ دیدہ
 رتہ میانہ کران گے ٹیوک ساری
 دوپیم ! چہ کھ نادلدار بین

ہم ترہایہ وچہ ہم ترایہ وچہ
 ہم رایہ وچہ ہم گزایہ وچہ
 ہم وزمل پسہ گزایہ وچہ
 مینہ چہ دل بلکل سبزایہ بین
 مینہ چہ ہو سون گوشت سود اندری
 وچہ میانہ ترایہ کوتاھ بار پیومت
 یہ چہ صبح شام منہ بین ہیو
 یہ چہ راس دین وون نار بین

ترایہ چہ کاتہ سیاہ پری پیو سوز جگر
 ترایہ چہ کاشاہ گیتو عشر تان مگر
 ترایہ چہ پیو سوز لے یا پیو سوز لے
 مینہ چہ کو سوز باناوار بین

قصیدہ

رُستعل سہ لقا تہ میوٹھ آلو بہ بونہ وون کر زمانہ بلیو
 ائی نمون او کورس بہ چلوا چہ کورس شرفتر زمانہ بلیو
 منہ راتہ تاعہ نہ ادی تاعہ وون شہادہیم منہ ماہ چالی
 چہ بڑ تراہ گور وون تہ تہر کیاہ پھر منہ کن تہر زمانہ بلیو
 چہ پانہ تیاریں اندر آکس اکھ رتس تہ زاکان موش منس
 منہ جابہ چوہ گور وون شہل تہ اند کن پتر او بالہ زمانہ بلیو
 منور زمانہ تہ یام لا چہ منہ دوپنوشو لے مگر انہ برک
 تہ کار ہاوتہ اتھو تہ بڑ تر صے وون تہ صیر کر زمانہ بلیو
 دس نہ پائس اتھے یہ دس دس گر گر خان چہ کر خان کم
 یہ مایہ ہوت دل چہ ترابہ چانہ وھیان اکثر زمانہ بلیو
 تہ وونہ کاتیاہ منہ ناہ دے تہ شیر کھ کھ وون تہ میان
 پکان بڑ منہ کن بہ چھپس منہ چہ چھوڑ سمند زمانہ بلیو
 سہ رونقا گڑ منہ چانہ باچہ یمن کن بلبلن رھین دل
 تہ پیری تر او تہ سہ مین دلبر و منہ نہ خوش زمانہ بلیو

میوه و چینه ساقا ته کاشه و نیشام گرا نیشها نیمه سیر بان ششیم
 میوه و لیس بر زنده سیر کتیار میوه کیت و و نیش نه گوش کر زانده لیس
 و نیک سکه کوستور میوه و لیس نه آوی شس کس چله سیر کار لون کس
 موهان نام و بان سیر کتیار گو بر شس اند و در زمانه بد لیس

صُبحن شامن

لوه ابرمئنر تهاوان صُبحن شامن
دگ لکله ناوان صُبحن شامن

میه تبه وچه توست دل زلوپتون بیون
هیس ازماوان صُبحن شامن
از تمام یازس کوتاه و ونس
کن ماتاوان صُبحن شامن

زلفن پیا او کورمت یارن
دل تشبه لاوان صُبحن شامن

هر دم دایه هم بدله عالم
نور مس چاوان صُبحن شامن

وه نیک اکرمان زهر و پر تهاویم
هیس لکله ناوان صُبحن شامن

تھیں نادستان بننے لگی
لوٹ لوٹ باوان صبحی شامی

وہن کو کہہ دوں میں تیرے روئے دل چھپے
چھپکے توں باوان مجھ سے شامیں

وزیر نیلہ مشرق و مغرب و کسے
وہیں جگہ کھیا وان سخن شائن

دل کین چاہن پر دن و آیتھ
کیستور کو نہ وان صبحن شامن

مثنوی

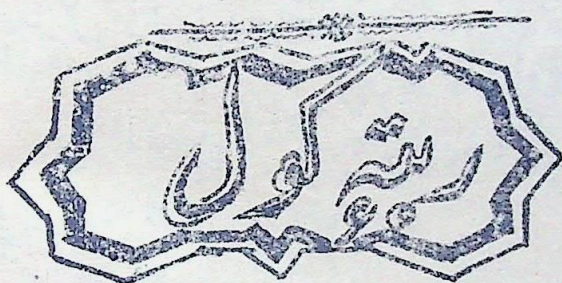
مثنوی حالس موگشده واقف موکر افتایارن مثنوی
 کبائل تراون لے نقش مثنوی بمیوینہ گلزارن مثنوی
 سونہس مثنوی وینہ وین میوئے یار وینہ وین مثنوی
 میا نے سیتن قهر مثنوی یارون وینہ کیاہ جاندارن مثنوی
 اسپہ وین موکہ سیلہ چیلے دیو مثنوی ساری ترایم داد مثنوی
 چالی و تراون پچیر یارین رمیہ رمیہ رنگ عین تارن مثنوی
 ارمان دیت رنگ اوتانہ مثنوی تیرہ دیو پیاہ کبریا مثنوی
 وراگو اکو کیاہ زلفش مثنوی تراون قیو وینہ کور مثنوی
 قورما و چیلے مثنوی عشق کوتاہ زوئم یان مثنوی
 گارہ مثنوی چیلے مثنوی روزم راکس شب بیدارن مثنوی
 سمارن وین کیاہ چیلے مثنوی کتہ کور مثنوی بلورنام
 راتہ چیلے کتہ مثنوی و تو پیتھ و تو پیتھ بازارن مثنوی
 جگر کونارن مثنوی کتہ مثنوی و تو پیتھ و تو پیتھ بازارن مثنوی
 از کور مثنوی ناراد لوئم وینہ کین جانادارن مثنوی

غزل

نہ داد بس گز رواہ زانہہ بول نہ ساقی
 ز چھتہ کل خونہ سگہ و تھ پھول نہ ساقی
 کھن چانن کریم رچہ نالی تیرا ویم
 آتھو روزن ترنہ خالی ترول نہ ساقی
 نہ ایک رنگ شتی چھے اچھن مشن
 کوہن دل رنگ تھ زانہہ ڈول نہ ساقی
 زلف سجا لک شہر تھ تہ پیر تھ
 مگر بے مار دل زانہہ بول نہ ساقی
 مہ وچہ زابہ حیوان مس زہایہ لیکن
 رندہ کانہہ چانہہ بیکر تھ ڈول نہ ساقی
 مہ کڑ چانن ورنہ نپہ خام وعدن
 زبان بیکر ترنہ مہ نعل ترول نہ ساقی
 تھز چھے یاونک مسک و لیکن
 یہ پوشن کانہہ مجھس پھول نہ ساقی

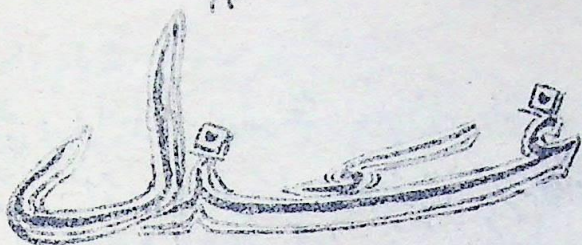
تریه ترا و تهره سیرد گنر رجه پانه و طبعی
علاج رجه عینون چو استغن و دل نه ساقی

چیه شود من بیجه و نگ کو استوار بولان
بیزر بولون فریبو و دل نه ساقی

سانه رنگ نو و هوش بزاوان گراوان رسته کولا آو
نوزندگی نو و جوهر باوان، چیه ناوان رسته کولا آو
بیرون مثل ترغن ترا و تهره یکیم بار گران یس گومت اوس
اوایل زاویل و رذن با و تهره کستر اوان رسته کولا آو
تره ما کپیل کاشه و لیه خامت لیس ما گن تر تهره آو و تهره
تس رست کارا بزه هه کن نه و تهره نسکه ناوان رسته کولا آو
پود و کومت بوش کلان باغن ناگن آره و لکن
نون بیژد رامت حشک عالم خوش تهره ناوان رسته کولا آو

مانج ڇهه لوله مٺس لکي ناوان شتر چا ويران تس واوکران
 گميه ونه آمنت ڇهه سس سله ناوان ورن ناوان ريتي کولا آو
 يار پلن پيٽه مالا لوت گميت شري کارن شري يارن منهن
 سچون ڏير ڪر ته وڃهه لاهه تن ناوان ريتي کولا آو
 وسون اڪهاڻيڪ وڃهه جارا ڪهه وڃهه اڪهاڻيڪ پرن پرن
 تار تار ڪياد منهن يانگي مٿي وڃهه ناوان ريتي کولا آو
 وگهه نشانن روي پتي ونه وڃي ساهه مٿي هو يار وڃي
 اڏ کجهه بهه ڪهه جي چي لجهه ڪر نه گهڻ ناوان ريتي کولا آو
 ناداد لون جانا وارين واوس ستن گهٽ گهٽ گهٽ
 ونه بهه ڪهه سس سس وڃهه ناوان ريتي کولا آو

شمس نرگس بن کا ندر یار مُشکل
 چه سیکه شمش بن کا ندر یار مُشکل
 تر ما کرد تیتجه میله عیسی ریحی اوم
 داس ترالین پیسم تیه نار مُشکل
 تر کرکس چیتدی لکوتن یاسکوتن
 یو کس کاس بن سبزار مُشکل
 ده مَس راس مینه قو نم جابه یامن
 چه ترالین زندگی بُشد بار مُشکل
 خیر کتیه کتیه سوران چس راس
 مینه و پتر اُون ده مَس کپه جبار مُشکل
 میو! ریشتر راگ واپی جانوارو
 تره وچه تره یو ورن چھا کتیه نار مُشکل
 تره وچه وکه دوت سوتس لوله کو سوتور
 چه جگر س ما کرن شیتیه جبار مُشکل

مغرل

تُو دِیختے ماوچہ خدی تے لولہ تب زانہ ہاونے
 زورہ نہرہ چھم مہرہ شاید شرمیہ جگرک دراوے
 نوپھلے واپس نہ مہرہ باسیوہ ازبھون دل لبلیں
 واو گراوے ستو شاید لبلیں مہرہ راوے
 ساقیا پھر مل چھے واکین ورنہ مہرہ دل
 بل ہوس کا تیاہ پتوین تہہ لہن تہہ لاوے
 جے شہل شہنم تہہ جگ دم پکان گزہ ہایہ سان
 صیغہ تہہ اوکھ ہمتک دامن جے پرکھاوے
 او لہن زہنہ مہرہ زہنہ مہرہ ماسید کرہ
 تار سدس دین چھہ والا صیغہ کھور دلاوے
 سادگ میانن کھن مازانہ کورہ شہے اعتبار
 لوکے کھنہ کن شہے مہرہ میون دل پرکھاوے
 میانہ بانجہ کیا زہنہ مہرہ مہرہ مہرہ
 میانہ بانجہ کیا زہنہ مہرہ مہرہ مہرہ

زونہ کا شش مندر ڈال نظارہ

یام لوت لوت آفتابن ہیوت دُرُن
 آسمان وہ شامو تیشیر یارسس وچھتہ
 رات ہیوت پوئیکہ رشتہ ورکا پھرن
 بالہ پتو کبڑ درایہ اکھ حور و پری
 موکھ نیمز لون لولہ کھنگالہ کرکھ
 اکھ نظر تھو تر آو اُلی سونہ لانکہ پیچھ
 اکھ نظر تر آون ترہ پاری ڈال دھس
 خالہ مارس اکھ نظرتے آبشارس اکھ نظر
 ڈال دھس پیچھ شری سیدس تھہ انتطارس اکھ نظر
 ہے دیان وژہ زون ڈال پیرز لاوے
 پانہ آوج تن تہ جھمٹاؤنے

دُور پیچھ آواو سوزا ہیو کران
 تھو وچھیس سیتو نالہ کمپو شاپوٹن

گور ہو تھو کو تھس لولہ لورن
 میاں جگر و کیاڑ جھک خاموش زن
 دل چھ پزاران گوش کر تھ چانن کھن
 زون تارکھ بر و تھو کی ترنا کران
 آبہ طرو و امنس ترے موفتہ جوڑ
 کھیلہ و تھر چھی ناسیز غفل فرش
 تر او نیثد راہ سوز شیری سوزا شہ پر
 وچھ ترے کم کم آے نامنہ ناوے
 زون آمتر وچھتہ چھ نثر ناوے

کھ سنا دیت درہ لولک ہو خدا
 ”یارہ میاں بازی کارے ہو لو
 ووے و نتم کھ سنا ہو جاکرنگ
 کس سنا تھو دادر جگر کوڑا کھتہ
 کس سنا سستین چھ لب دلبرین
 در او سائس ہو کین زن لائیکہ تام
 پوڑہ ستر آوتہ دادر شرتہ جہاں

تاو مشرقہ شہیدہ بارا رات ہند
 ڈاچہ ہش تر اوں تہ تر وون زوٹھ ووش
 کس سنا امت اُمس تشبہ لاونے
 لولہ ہوت مس میوٹھ داماد چاوتے

ہے وچھہ ڈونگی شکارین باوان
 ہے ہوس لوٹن چھہ کاتیاہ سالہ مٹی
 لاونگہ پیٹھ وچھہ کیتی ہے زن مس پیٹھ
 ہے لپچس مشر چھہ کاتیاہ لونہ تل
 شالہ مارس کیٹھ چھہ لولہ ہوا بران
 وچھہ لیشا طس مشر چھہ کاتیاہ جا پونہ
 کس سنا خاسوش روڑتھ دل مہان
 کس سنا بر مشیتیاہ لوکن اندر
 آوغم لوکن ہندے تر لہ راوتے
 زونہ کاشس دادی کیم بلہ راوتے

(جباری)

دلِ تریہ رُشدِ صریحہ تیلہ تیرا مانِ اکبریں
 دلِ شایمس و ثمرِ قنوتہ لوطہ دل
 دلِ تریہ دیمت نہ یو بیگمہ اکھ سکون
 دلِ تریہ برشاہ ہیو و چھت تیلو و قن
 یاد ما چھے سے وقت از کل پیوان

کاثرہ فہام ما چھے تیلیک کینہ بار ہیو
 جھک خموشی منتر بہتہ سوچان ہیو
 اُسوتہ تھاوو چارِ عظمت شانِ حقیر
 چارِ کل تھاو کہ گسو تار کہ و چھتہ

پانہ کو ستور واتہ تریہ منہ ناوے
 زونہ چانن و کثران گنتر راوے

مغزل

چھ مازنگی مسٹر کانسہ آرم
میتو میتو ترے تھاپے پوئل وچھے ورتا

دلس مسٹر بار غم راتج فموشی
یہ گو سوڑے انا پوز جاوا کھدام

میتو وچھے خانہ بدلیتھ جام بدلی
ترے کتھ کھورتھ تھو لاکن میتو لڑا

گیسی مازانہ کنن ویراے سہنج
ترے تس مایسی ترے میتوئے لہ پنا

ترے قری یادن تہ نالن ماتھو وکن
میتو زن گو گوٹا پونم سہن کس ہاں شام

دلن کھنہ گراے ہنس یاتھ دھیاں گو
مٹا مچ ترے مے خانک پوریت جام

ترے ومنتس یامہ ومنتس بولہ کو ستور

چھ پینے نے بولہ شہرہ پا زن کران رام

بدلے کچھ ترے چائی و ملک پیام رووم

بدلے کچھ ترے چائی و ملک پیام رووم
 چاہن کھن کرم پڑھ پنے مقام رووم
 قصہ بیان دیت میں لیکن زائرہ مایہ پڑھ غیر میانی
 وں پڑھ وں تر پھیرتہ سستیایر رام رووم
 دولت یہ ہارو سالتو چاہو پھیرتو فریو
 ساتی پڑھتہ مہیہ کن پھر ولسہ رتہ مہیہ جام رووم
 از نام کوڑ مہیہ حاصل دو کہ دادی اوش تہ دو شلہ
 ہو ملک شہر یہ گارتہ لوگ مہیہ گام رووم
 ڈول عشق گئے قیامتہ عشق جس چہ شہالے گام پڑھ
 دیزون چھ دل مساکر۔ بھوک آرام رووم
 ہر پڑھ یہ تر حال مایہ تہ شہلاوی شک شہنشاہ
 مہیہ تہ مایہ دل افس منتر نشہ لون خام رووم
 بیہ ناوہ منتر مہیہ و آلہ شہر مہیہ پیر تہ او تہ
 اے نا خدا یہ گڈ زول سپیدم آرام رووم
 بیہ ماو چھ مہیہ از کل کووم پارہ سنتر کھوان کاہہ
 یارانہ۔ یار۔ دلبر وقتک تہ شام رووم
 جگہ۔ فریہ پیر و تہ کیا کہ کوستور سپید حاصل
 شہ۔ تہ رووم بیلیہ کل اندام رووم

کھیلے و پھر کتہ آسہ ہے آلیس تران
گرایہ ماران شوقہ بیتہ و پھر خوش ہوا
تار کن سہو زون رو یہ تن ناوے
آسہ ہے کتہ ترور گندناہ پیرا کران
پوش مپوش شمس کتہ تیلہ آسہ ہے
نیر ہے کوت سال کرے یار مین
آفتابک وہ شلنا کتہ شامہ پرتو
بابہ شکر آسہ بیتہ کتہ آسہ ہے
جانہ و کتہ وایہ مین و ن جل کرنگ
ناوہ ماتن سوز کھورس سہو سہو
سوز جگر کتہ لولہ ہے کتہ راتھ کیت
آسہ ہے یہ پرون شہر اسٹہ ممت

کیتہ کملی ما آسہ مین کیتہ دود بیتہ
کاکہ ظلا اوس ماتھ شہر ہے
جان گو و و لرن تہ دیت نو و سوزاز

جان گو عالم تہ گول ظلمہ تہ گول
 ہے ! مگر انسان چھا واپس یوان
 کیا سناتس ماضورت اوس کیلئے
 تس تہ مار مان ساری گئیہ شریعت
 شیندہ وہ خفک تس تہ ما اوس کا تہ خیال
 یس آتی پر ہاڑ لوگ بس گوفنا
 جیم کہ آٹھن چون میں باسان ہیو
 ویر وارن نئے جہ کو ستور بولہ وون
 وقتہ وقتک اکھ نظارہ ڈالیں وون

غزل

کز لیس و لکن جدای سے شام گوزن صند آسن
 سہ پائیہ کی دعا دیت تھی رام گوزن صند آسن
 چم اکھ اکھ اکھ تھی شکر لکھو وٹھو آسیا زائہ
 تیرے جامہ زندگی روں کا تیرے جام گوزن صند آسن
 ناز و ادا کرتے لیس پھر جیو دام لو لک
 سے یار یار سے مقرر ہوا رام گوزن صند آسن
 تیرے ہر چیز کی ہنسنے ساز و آسن تیرے نہ ہاوت
 تیرے گھس اگھانہ و تیرے آرام گوزن صند آسن
 لیس زن سر لیس گوزن لیس تیرے اضطرار لیس
 تیس ہر دو گھس گھس پورا جام گوزن صند آسن
 زلیو یا نہ تار زائہ کر زن کھاتہ کیا گھس
 مہیے سے نہ قسط و فی تھی الزام گوزن صند آسن
 دل چھپس غم آنڈاز سوچان و چھپس تیرے
 تیرے تھاپنیار لیس زائہ ناکام گوزن صند آسن

کُنن گود گینه ونه وُن سپو ولس مَشَر
 تِه بالو ترهابه پهل پهل دژاو آراه
 سرودا سوز مَشَتی خوش هوا سپو
 مَوْدَر مَس چو ولس ترول لوطه یاراه

پیری زن دژ دیت آگاهش در شش
 نگارس دیت صدا تَمی دژایه و زمل
 سپوشن زن واد سپو پیرن ببارگ
 ترهوه با مورن دهه لاکه زن مَشَر نل

گلاباه جوشه زن پهل پوشت باغس
 دیتن دهه تاره مشکاه باغوالس
 کشدن سپو دهه گز آره شوا به روون
 پتو گو زن دغا دهه سبزارس

سہ زن دہراڑ رو دہا اوس ہو کو
ہو کھت بتر آن تر او تھ تریشہ گول ہو
ر تر ہا رو زس وو مسیدا زدی ہنتر
آئی کو سائی وولس کیاہ تام ڈول ہو

سہ زن بو بلیس آکا لریو شاہ
تہ تہنس بزم دہن دہن تران تہ پانترن
تہ بلیس گوفدا تر او تھ یہ عالم
اوسے کو لوگ سہ از گل وچتہ ہاشترن

سورجہ تکھ لوٹ لو میر ووت کس اند
گرا آکھ شویتہ و اوچ زندگانی
جہ سندس پیر و کہ اند نا و گامشتر
یہ جہ بک شوق و تی گن لو خیرانی

مہ زن باسان سوین بو میون لو میر
سہ خایاہ مس نیندہ پچہ لیس جہ دلشان
پچہ ما اوس کو ستورس تہ وقتاہ
لوے ڈولہم کلس پچہ لوات کر ایشان

ہیتوں آلو شریفہ لورٹ دبرائے لوچ دل فگار
 بلبلیں بھدی مچھی آلو تس مد لوارس نیشار
 کر سنا خانی مینہ ٹھی سہنر آس بہ تہ غزلہ گیوان
 تھا وہے نے بے قرار ہی زانہ ہا کیجھ لولہ نار
 یام تھی کر اکھ نظر دُب دُب ہر لو گوا اضطراب
 ساہو دل بے شو نکھ پاٹھن گو غنا ملی بے قرار
 ساقین پیالا تلک تے رائے آسم چاہو
 ملی بہ ہزار لوس اتھ خمارس روو از پیہ نے خمار
 مجھے دس کیشرن کرن کیشرن دھنن اے دلبرو
 کیا کرکھ ہر دس اندر تھیلہ روومت آسی بہار
 از شہتہ ساقی چھ گامتی عشقہ نیا کی داستان
 کتا سنا آرام میلانہ دس لوس بے قرار
 مینا لکھتہ باسیہ تس لی مشرق مینن اسنا کون
 ڈال مارن کار مورن تہاے کتھ تھی شند نکار
 کر کتھاہ لولہ شہر شہر و لہر و لہر زلفان
 تسو و لو کو مستور چانے لولہ بانگ جانہ وار

غزل

و ماہ میہ نشیتہ سے میوں دلیر کریم نگر ہفتہ قرار کر ہے
 فراغتاً اگر دل سے میہ با ہم شہج کتا ید سے یاد کر ہے

میں شوق و دیم کیا یاد دیم نگر از چہ دور و زرقہ
 یہ تھا وہاں ساز پانچے نش اگر سے بڑوٹھے نگر کر ہے

یہ کہتے محبت یہ کواں کریم میہ پیر لاین پیر تگ یا مین
 دل سے کون مین ما اثر سے دے میہ پانچہ نہ مین شمار کر ہے

میں شوق یا پل ہنرم و نون خبر تیس دلیر کونم کیا ہ
 خبر خبر تم بہ شمار دینہ ما سے نے میہ با عش قرار کر ہے

تیس و دیم ہا یارہ میاں تہ و تہ کون مین مین لاین
 اگر تیس یہ خیال سنہ ہے فنا میں یہ اعتبار کر ہے

چہ جانہ وارن بہار اُمت گہوان ڈیچم چھوان ڈیچم
 مگر نہ کونستوں چہ کیا ز کونش دھ سے بولہ ہے کیتہ کار کر ہے

یارو بسین زارا بونہ شینہ جارا گوتہ ہم
 دور گپوچ میٹھ لے تے ساز و ستار گوتہ ہم
 سالہ ڈل آڈ راز کرما زون فوجہتر آسہ ہے
 باز لیں زن باوہ کیتھ سے بنی یار گوتہ ہم
 مالہ یارن سشد لگوں گوتہ لولہ آستان دہ ہے
 باگراوان لولہ تو مگر لولہ بازرا گوتہ ہم
 لیس امن اُلفت محبت آسہ ہے لولان زو یار
 تالی لیس بو تر اوہا اکھ موختہ کے مارا گوتہ ہم
 ماہ جینس بیکشی کنی دایر او ش زن موختہ پیو
 موختہ سدرس موختہ یا چٹن ناز بردار گوتہ ہم
 سوختہ بکھنا مینون دل ترے لولہ ہوت بھولہ لولہ
 لیس یہ ونہ ہے سوختہ کالیں سے مید لولہ کوختہ ہم
 زندگی مٹن ناو سدرس مٹن کمان بھداو لولہ
 بھیر نام بھیر بھیر کن آکھ سدرس تالی گوتہ ہم
 لولہ بھیر بھیر

خندہ پیشانی مودر مس لولہ سان لیس چاہو ہے
 مس تیتھے سداقے تیتھے نے خانہ تیتھے یارہ گونہ ہم
 واو بیک سوختہ کالک لوبے گل پیری پیری آنان
 لوط کو ستور لولہ ہے کینہ لولہ گفتار گونہ ہم

غزل

یقین از چاہو ساقی مس شبن گونہ رضاہ بار آسن
 گلن بلبل شمع لوتیر میہ کڑھ سے دل قرار آسن
 دلس دُب دُب ہر لولہ یا منہ و ہم دلس اچھوینہ نو
 دہ ہے گڑھ جلہ پتھر آسنی دہ ہے دل بے قرار آسن
 چھ بڑھ کاتہ مس مودر کاران خار لولہ بوت زہار ان
 چھ بلبل تو شبہ دن پالنس دہ ہے گونہ تس بہار آسن
 صفت کیا تھ جہاںس نیچہ اندر زن باسہ لولہ نعل
 دزخ لوتیر وفا ماوان لوتہ گولہ آسن

چھ دتر مشر شوب پمپوشن ڈلس مائلس لیکن
مگر چھو لراہ لیس زن دل تھتھ گوزھ کو بہا آسن
عنیمتہ پرتھ لیاہ کو ستورہ سنیز لیکن غمو بڑی بڑی
ولس تلس بار آسن گوزھ تلس گوزھ وہ تو لراہ آسن

”ساقی ترہ ٹھانہ تل از ملین میہ چٹوں چھ واراہ“

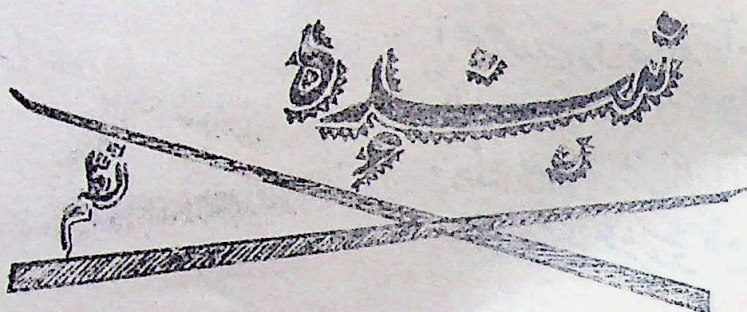
ساقی ترہ ٹھانہ تل از ملین میہ چٹوں چھ واراہ
از چھم کووے طرح پتھ آمت میہ دوستدارہ
پتھ کو تگی ترہ تھتھ کو کینہہ کر تھ پا میٹوئے
پینہ زھن لگم نکاروئے چون گا طہ جبارہ
از کل چھ سوکھ دل مٹون باغک بہار جھوان
چھنہ بارہ جالی کو کینہہ نہ نے میہ چھم تھاراہ
سیراے لچ میہ شوقش تھتھارے وڑھ وڑھ
ونم پتھ کینہہ چاروہ نہ کن کرن گز اراہ

اوسته لب و ده لبش بام باوخته میة شالی تار که
 پخته کز میة دُول بخت من خیر کج تویم سهارا
 ووشلی گولاب لایزه رطبه دانه لاله زارا
 تقییر مکن نغمه لایزه دیر بان آلبشارا
 کیا شتاب رفتن باغش بیلدین خیرت عقرین گل
 کز لاله پشتر کنه کس بیلدین اول قرار اه
 شیه چیه دل تیره و چیه و طبعه مو طبعه چیه دل بخت
 باغش کورسته ریه دُون اوسته میة تو و سهارا

دل چیم دبان دمس و نی باغ و نو کو کو پیچو
 سه چیه بول بول و ن مؤدّر لے کو سوز جان و راه

—————

در مثنوی مؤدّر
 در مثنوی مؤدّر
 در مثنوی مؤدّر

دگ چم روان به رآ آراتن
 ذاتن قنوم میسر استقام
 نووزو پیران هم ویراتن
 ذاتن قنوم میسر استقام

صحن دز اوس اذ فله گاشه
 آفتاب میرزا و بده عزیز گاشه
 پیران پوشتن و آلی کرد اتن
 ذاتن قنوم میسر استقام

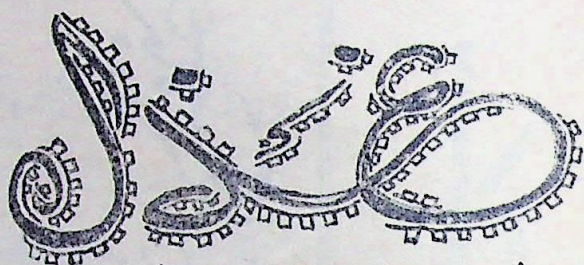
نظاره تر آدم سزار باس نوم
 قنوم بجا دل خوش گوم
 آباه تر آدمه فیورس حاتن
 ذاتن قنوم میسر استقام

اَتَقَدَّ كَهْوَرِ سَبَّو لَه وَهَّ قَهْوَم
كَلَّ لَه ن وَ لَه لَه كَوَّ طَهْوَم
مَحْنَر هَل جَهْم نَهْن اَكِهَاتَن
ذَاتَن قَهْوَم مَحْنَر سَبَّو نَهْم

بَتَه دُجَر سَبَّو مَالِه چَا سَبَّو سَبَّو
وَجَهْم سَبَّو نَهْن لَه كَوَّ وَ جَهْم
مَحْنَر سَبَّو سَبَّو دُجَر مَحْنَر
ذَاتَن قَهْوَم مَحْنَر سَبَّو نَهْم

بَلَه شَار كَوَّ كَوَّ مَحْنَر مَحْنَر
كَوَّ نَهْن جَاهِر جَاهِر وَ سَبَّو جَهْم
بَتَه وَهْن دُجَر جَهْم نَهْن وَ اَكِهَاتَن
ذَاتَن قَهْوَم مَحْنَر سَبَّو نَهْم

ظَلَاه دُجَر كَوَّ كَوَّ مَحْنَر مَحْنَر
وَهْن وَ اَكِهَاتَن كَوَّ سَبَّو
ظَلَاه مَحْنَر مَحْنَر كَوَّ اَكِهَاتَن
ذَاتَن قَهْوَم مَحْنَر سَبَّو نَهْم

بے قراری منہر و نکھ کیاہ آبشارس بائیے
 ون و نکھ کیاہ پونیس پس لے پھنارس بائیے
 کوٹ از تا مکتھ مہ لوزم لوز امرتس بار پند
 کیاہ و نکھ حقو آتش پکچ بے قرارس بائیے
 لالیہ ایسیر دودہ تارہ طھر و از کیاہ مالا و مورو
 یلی و نقتہ سبزم مہ تیزی لولیہ ارس بائیے
 پھو ی سنگر و و شلیو و عالم کھوت مہ لوزن آفتاب
 دل گھیس منہر جم منہر مت زاویہ جارس بائیے
 باغ چووم گل تہ چاوم دل سچھاہ تھیلان و مٹون
 آلویتھ تزاوم مہ کیاہ دودہ نظارس بائیے
 ہر دہ کالن کناہ خطا کوڑ لوشہ تھرن لارس
 کناہ مہ سبزم سوچہ د لسن ارس بہارس بائیے
 لسن حقیقت چا سنیہ تیس نہ دس او ای گولاب
 زانیہ کیاہ منہر سبزم مول یا سہ دارس بائیے
 مے و نک کو ستورہ لولیہ طھر و لولیہ طھر و
 مایہ مہوت آوارہ دل لسن جانہ و ارس بائیے

غزل

لو پہنچ مودر زلو آسہ لیس تلوار کیاہ کرے
 لیس روزِ دل شود پاک تِس زُنا کیاہ کرے
 عکسِ تارِ لیسِ تریہ لولہ نظرِ ترا و مِشرِ آفتی
 تِس ترا و کوٹ سوزِ جگرِ سمسار کیاہ کرے
 لیس غابِ گامِ ترا سہ کھوے الساقِ شیشِ یوار
 تِس مٹا ہو لُصِحتِ کرنِ کیاہ یا کیاہ کرے
 راتِ دوسِ تِس مِجِ فرینِ ناقوسِ وائینِ تِس
 بد کھوے تِس تِس رُخِ شگِ دربار کیاہ کرے
 یو تھو غیا لنِ مِشرِ سیاہیِ دل چھِ سیاہ تِس
 تُو سندا اچھنِ سہرِ سہرِ مِٹو کِ بار کیاہ کرے
 بڑھ ساتھ کھا رہے دیرِ یہ دیکھیں تیلہ تیلہ مِٹو کِ لول
 ووں جھٹ یہ اویلِ شیشِ دلِ گلکار کیاہ کرے
 میانِ کھن اکہ ساتھ گر کہ رُچھ تہ لاکھ نام
 تہ ساتھ پھرنِ چون کیاہ ولہ زار کیاہ کرے
 یو داغِ لکوراتِ دوہ کو تھو دُور کیاہ
 تِس چون مِٹھ لولہ سہوتِ گفتار کیاہ کرے

①

گناہگار کمرین دل کنہ ساتن
 اُم و جھٹکاتیاہ نار و لسی
 تیسرے مے تھو باہر و پھر مالن
 نیمہ سہو بلہ بیمار و لسی

②

آتش تہ پنے نی سورم ساہے
 اکہ اکہ امان گوت سور
 چا نیو میچھو انرو اکتھوے
 کوت لکھ کوتاہ تار و لسی

③

شریہ تہ کرکھو تھ دل میون اکثر
 مہیہ تہ کرکھو دم جین از نام
 کرکھو تہ شریل بالکل و جھٹکے
 جیونے دل اتر و لسی

④

از کل تر صیغہ دتھ پانس لہ زتھ
 راتھ و و تھم کتیاہ نام تھ

یہ مجھ کو دل بونیر نوحاں جوتے
ناوے بیہ انہار و تہی

کدھیں کالسی پشال پیران
مے خالسی تھو تریتہ تار
ساری پھین پیتہ داما داما
لوہہ پکڑو دھڑکے باروسلی

لوہ ہوت دل پہچہ باغس زالوس
بیلینا وچھربا یہ وچھربا یہ
گندہ گام لاریت گل نام صبر
ہو کھمت وچھربا گلزار ولسی

سینہ میں دو دم تیرن جاہن
 جھو کہ لہ کو رتھم پتہ نے بان
 اڈ مار س یک کر تل لایکھ
 کس ونہ زور دار ولسی

دولہ کیس رازس کاٹھہ چھہ عزم
کوتاہ وینہ نفس بر نفس کویت
وچھیت دو ہوش چن از تامتھ
کو ستورن کپ جبار و لیسہ

سچھے لالہ شالہ مارس شوقک لاشا چھوان

سچھے لالہ شالہ مارس شوقک لاشا چھوان
 میہ چھ ورنہ مشالینے مشر رشیہ و لو خیال راوان
 تریہ چھ لے میا کی کیا تاہم ٹی چھ کران میہ دیا
 میہ چھ دل بہن سمندر چھکھ ساتھ راو راوان
 ستر ستر اٹھو ستر دلو انہ کو یہ فلو
 کیاہ کیاہ نہ لولہ باچھ متانہ دل چھ باوان
 پتھ ناوتار دین چھ اے ناخدا و تل چھ
 سچھے دل شہ رٹھ سچھے کر دل چھکھ میہ باہ راوان
 میہ چھ داغ دل سنو مت چاہو کھو فریہو
 دب دب دلس کرس کیاہ یہ چھ داغ دیر راوان
 ہم چھ زلف ابرو یا چون سے تبسم
 چانے فراقہ دلبر کیاہ کیاہ یہ یاد پاوان
 جگر س میہ چھ دیمت رتہ داوی دل چھ گومت
 کو ستر ستر ستر ستر چھ توتہ لولہ ناوان

نو ترایہ نو گرایہ ہا آسمانہ و چھکنا
 چھانم پوئس بچہ کا غصہ جانانہ و چھکنا
 اکہ طرفہ ہو و تھہ علیہ مس بیون کہتہ تہ فرنا
 بیہ طرفہ خالی میہ ہو و تھہ بیانہ و چھکنا
 وچہ زوئے ڈیو اٹھم پانہ و وان بز و تھہ ران جاے
 دیر توس زمینس کیاہ کوڑتہ انسانہ و چھکنا
 یی تریشہ بائہ لوگہ و دن وان دیونا
 ہو چھو پوئس بچہ نے یہ کہتہ نے خانہ و چھکنا
 چانن خیالہ منز چہ دل صبح و شام پریشان
 و ب و ب سیتومت چشمہ چھم گریانہ و چھکنا
 تھہ چھہ کلاس وچہ میہ بلکل چون پوئس اندر
 لیکن کشتہ لوہ موت ہم کرٹن دمانہ و چھکنا
 رتہ دار و سمارن میہ کوڑس لوہ اوکل پان
 و پوئس تہ بوزہ کس سنا جانانہ و چھکنا

کیشن بیل لکھیا آیتہ دین دھوکا بوش
 زمان وچکھنا تہی ہکوانہ وچکھنا
 چھنہ پاغ واؤک سوز بوشچ گرا شہ کلا گئے
 وہلہ پوری کچھ جے اور کن شمشان وچکھنا
 کوستور آلوداؤلی کرنے دؤر شہر منتر
 تم شہر سہنے منتر زندہ وچھ زندہ وچکھنا

مَنس مَوَر

(نظم)

يا پير د سگير	کر زير با پير
شاه او تقصير	يا پير د سگير
نزدک سر او	يا پير د سگير
آره برونه کچه ناو	زوراه بنين او
	آند و نده ميس تهاو

مَنس مَوَر

يا پير د سگير	
بجه چي و جبر او	زوراه بنين او
و قنامه اشراو	نمک ميس تهاو

لم برونه کر زير

يا پير د سگير	
ساون شر دور	وله رنه ته کهور
ملکو اوڼ گير	و جبر او بجه کهور

اؤن تس سنج
یا پیر د سگر
اثر و آثر بالی
سا تس غیا تس
چھے سون لکھ پیر

یا پیر د سگر
تروا بیتو چیتو چاے
نزدیک بال آے
لوک کر مہ دگر آے
ناو سالی سیود پیر

یا پیر د سگر
شاخص لکھ نر
بے وایہ تھچ کر
چھین خوف نہ چھوڑ
پنیرچ ناو کر

آپنر س دل گھر
یا پیر د سگر
لوز سوز کس جان
لوان کی تھ جان
کو ستور و نیر وان
لوو لوو نوو تان

لوو ہاو تھ پیر
یا پیر د سگر

غزل

یار باللی وُم دلس منتر یار چون
 زانجه نصیبس ماسپید دینار چون
 میون گو لوه هیوت بقون دل سیر چون
 کس اکھاونه شو به تته انکار چون
 کوئل مون تر یوست جیم ولسنامه وچان
 چھے غرضتد آنتجه روس سمار چون
 کوات وچھے پزار یوس لوسم اچھے وچان
 واتر وئی میا من کمتن اقرار چون
 از چھے حاصل زندگانی غم فقط
 وهی به وچھے بادقن بر شین انار چون
 کم دپلو طگ پھری تپ نیو تم از آرام
 ناخدا یو چھپس وچان لی کار چون
 وای کستور سی چھاسو که قسمتس
 اکھ کپوری دمه بییه نه کانه انکار چون

سیر و سلس

پھولہ وُن تارُ کہ
 نیہ نیہ کروُن سپہ آسمانس
 شود بود دل مینون
 وودھ و خس لاین
 تس نش و آتھ
 و ترھ و النجر کو
 رازا لہ وُن
 پوز پوز سورے
 نظراہ تر آون
 وچھ ما کاش شہا
 علی ماترا دم اینرچ مانکل
 متہ راز سندن رازن محرم
 کس راز لہ و
 انسان چھی متھ و چھ کا تیاہ +

پگاہِ خبرچہا

افواخوہ دایا
 گوہ ناہ چہ غالب دپان گامتو
 او بر چہ کوتاہ
 تہ شینہ زہ طمش
 طغان آمت
 ترہ پاری عالم
 گلو چہ وولمت
 یہ کیاہ سناہے ؟
 یہ کیاہ یہ پشراہ محیب حالہے ؟
 خبر ترے سارے
 مئے کیاہ پیر ترہان چھکھ
 ترہ آد مس پیر ترہ
 درس دوان لیس
 بہ لولہ ہوت چھس

یہ مایہ موت چھپس
 مئے شریہ دلس چھپس
 یہ چھپس اڑیک بس اڑیک یہ انسان
 پگاہ خبر چھا؟

ملکہ

یہ نہ قلمس و اش کہ نس آسہ مہلتہ دو گرہ
 یہ نہ لہجہ سچہ و اینہ نس آسہ بالکل دون ترین
 یہ نہ دل راہہ خوش تھون کثرت آسہ اینہ چترے راہہ
 کیا حسد تہینے مشورین زندگی یا تے کرین

یہ منوش لونگ سچہ آسن مجا و ردوہ تہ رات
 پوز اینہ کری کری گزراہ لہجہ نس اکھ گز تہ سات
 یہ خبر کیاہ کیاہ سورن بیہ سچہ و لونگ کیاہ سچہ کرو
 تہ آسن کھگاہ تراون یا تبسم و آری داہ

○
 مے تہ اوس باغ پنے نے باغک بہار پنے نے
 گل میون اوس پنے نے ویسے صیار پنے نے
 پنپوا تھو کو رُم ور چھاؤن دیتم بے بن گل
 وہ نی کشا ز دل چھ نالان مے تہ یہاں چھ کار پنے نے

○
 دو پتھ و س نا و منتر لو ترے دے تار
 نگر شا قس لگن چھم تار د شوار
 ترے یو د نیو قس رز حار سہ دے دیو
 یہ گو مت آو لیسے منتر گر قار

○

کشتہ شمار

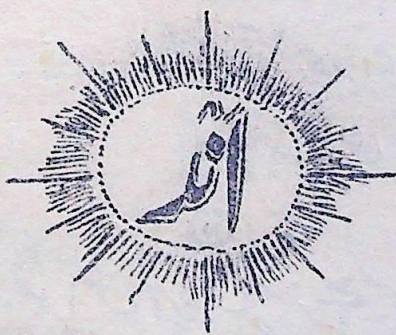
وَلَسَّ بِسُوءِ لَوَاغِ خِیَالِیْنِ رَنگِ دِلِش تہ
 چھ بیلِ اَز دِیے دیوانِ ساقی
 خیر کم کم چھ کو سترِ سیمتِ بیاد
 توں دِل مَس چھ اَز مستانِ ساقی

گرا بالِ تہ تھو دِگو شوقِ میوئے
 وُدِ لایقہ کھسانِ نپسِ نبسِ کُن
 گرا دِ آ شجیدہ امی برائِ دس گنہیں سیمٹ
 گئے زینچہ محفلِ سہد گاہ کئے زون

دو ہے تھو آتشِ ہر دس منترِ مئے سو شج
 دو ہے شوقِ دیشم سنگِ سو تھ پھاؤ تھ
 نگر تھ ہارِ آستھ ماگ سیدِ لیو
 مئے ماہیو ک زانہ تہ رے لیش رازِ باد تھ

نہ وچہ کم تاو ترا لم ماگ ترا لم
 سوڑم کوتاہ دھس رالس پراتن
 شیطہ زو بارغ شوڑم نمونہ سکوم
 مگر ہر سائے کریم فشد زمان

مے ماوز تاوی تار کھ رالس
 مے مانج شیطہ ونی شوس تہ واوس
 مے ماکو مستواری سٹنر کری بول بوشا
 اوے کبی میون دل لوکھ ترے واوس

JOHN NATHAN KASIN
Historical Reports
(H. Kasin)

RUGH NATH KASTOOR

Batapora Sopore

(Kashmir)